

UZASADNIENIE

Powód M. B. wniósł o zasądzenie od strony pozwanej 14 000 zł tytułem zadośćuczynienia wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 29 listopada 2021 r. do dnia zapłaty oraz kwoty 957,60 zł tytułem kosztów leczenia oraz kosztów dojazdów związanych z leczeniem wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od kwoty 492,44 zł od dnia 29 listopada 2021 r. do dnia zapłaty oraz od kwoty 465,16 zł od dnia wniesienia powództwa do dnia zapłaty. Powód wniósł ponadto o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego i opłaty skarbowej od pełnomocnictwa. W uzasadnieniu pozwu podał, że 9 kwietnia 2021 r. uczestniczył w kolizji drogowej, w wyniku której doznał obrażeń ciała w postaci skręcenia odcinka szyjnego kręgosłupa, skręcenia odcinka piersiowego i lędźwiowego kręgosłupa, trwałego uszkodzenia łąkotki przyśrodkowej, rany tłuczonej kolana prawego z blizną i stłuczenia klatki piersiowej, które do chwili obecnej skutkują dolegliwościami bólowymi. Dodał, że strona pozwana jako ubezpieczyciel sprawcy, po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego przyznała mu 736,38 zł tytułem zwrotu kosztów leczenia, 210,04 zł tytułem zwrotu kosztów dojazdów do placówek medycznych oraz zadośćuczynienie w wysokości 2 600 zł, które jest nieadekwatne do doznanej przez niego krzywdy.

Strona pozwana (...) S.A. z siedzibą w S. wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych z ustawowymi odsetkami za opóźnienie do dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty. Pozwana przyznała, że udzielała ochrony ubezpieczeniowej z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej sprawcy kolizji z udziałem powoda oraz że wypłaciła mu w toku postępowania likwidacyjnego 946,42 zł tytułem odszkodowania oraz 2 600 zł tytułem zadośćuczynienia, która w jej ocenie rekompensuje doznaną przez powoda krzywdę. Pozwana zakwestionowała nadto zasadność żądania zwrotu kosztów leczenia, a także kosztów dojazdu do placówek medycznych oraz żądanie w zakresie odsetek, podając, że winny przysługiwać dopiero od dnia wyrokowania.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

9 kwietnia 2021 r. powód uczestniczył w kolizji drogowej, której sprawca posiadał ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych u strony pozwanej. W wyniku wypadku z winy sprawcy doszło do czołowego zderzenia pojazdu powoda z pojazdem sprawcy, na skutek tego w pojeździe powoda wystrzeliły wszystkie poduszki powietrzne, samochód powoda obracała się wokół własnej osi i uderzył w przyczepę sprawcy kolizji. Powód w wyniku zderzenia doznał wielu urazów, w pierwszym momencie poczuł silny ból nogi, która została zakleszczona między pedałami hamulca i gazu. Powód wyszedł z samochodu o własnych siłach i w tym momencie jego pojazd zaczął się palić. Sprawca zdarzenia samodzielnie opuścił pojazd, lecz po chwili stracił przytomność. Powód w chwili zdarzenia był ubrany w mundur policyjny, gdyż jechał do pracy. Na skutek wypadku mundur został całkowicie zniszczony, a wysokie skórzane buty pękły. Mundur i twarde obuwie uchroniły powoda przed znacznie poważniejszymi urazami.

Dowód:

- przesłuchanie powoda – k. 100-101

Bezpośrednio po wypadku powód został przewieziony przez zespół ratownictwa medycznego do (...) Centrum Medycznego w P., gdzie po przeprowadzeniu badań diagnostycznych stwierdzono u niego powierzchowny uraz powłok głowy, uraz klatki piersiowej, uraz kręgosłupa lędźwiowo – krzyżowego i uraz kręgosłupa szyjnego. Powodowi zalecono m. in. odpoczynek, rekonwalescencję w warunkach domowych oraz stosowanie leków przeciwbólowych.

Z uwagi na skręcenie i naderwanie odcinka szyjnego kręgosłupa, powierzchowny uraz głowy, skręcenie i naderwanie odcinka piersiowego kręgosłupa, skręcenie i naderwanie odcinka lędźwiowego kręgosłupa, stłuczenie kolana, dolegliwości bólowe okolicy karku, drętwienie palców rąk, podudzi, dolegliwości bólowe stawów kolanowych i prawego łokcia powód korzystał z porad lekarzy specjalistów z zakresu ortopedii i traumatologii narządu ruchu i chirurgii ogólnej. U powoda wykonano badanie MR stawu kolanowego prawego bez kontrastu, które wykazało

poziomą szczelinę pęknięcia w obrębie rogu tylnego łąkotki przyśrodkowej, badania MR kręgosłupa szyjnego bez kontrastu, które wykazało cechy dehydratacji krążka m-k seg. ruchowego C2-C3 i seg. ruchowego C3-C4, zniesienie fizjologicznej lordozy.

W dniach od 6 maja 2021 r. do 19 maja 2021 r. oraz od 2 sierpnia 2021 r. do 13 sierpnia 2021 r. powód odbył leczenie fizjoterapeutyczne w Szpitalu (...) w K..

Po wypadku, w okresie od 9 kwietnia 2021 r. do 4 lipca 2021 r. powód przebywał na zwolnieniu lekarskim.

Dowód:

- karta informacyjna leczenia szpitalnego – k. 26-27
- recepta – k. 29
- historii choroby – k. 30, 43
- karty konsultacji – k. 31, 33, 36, 38, 41, 46
- zaświadczenie o odbyciu leczenia fizjoterapeutycznego – k. 35, 48
- wynik badania MR stawu kolanowego prawego – k. 40
- wyniku badania MR kręgosłupa szyjnego – k. 44-45
- zaświadczenie – k. 23

Z powodu długiego oczekiwania na wizyty lekarskie, badania diagnostyczne, zabiegi rehabilitacyjne, badania RTG kości podudzia, zabiegi fizykoterapii i MR kręgosłupa szyjnego powód odbył prywatnie w (...) Centrum Medycznym sp. z o.o. w K., Zespole (...) w (...) S.A. w P.. Z tego tytułu poniósł wydatek w łącznej kwocie 609 zł. Powód poniósł niezbędne koszty zakupu leków w wysokości 619,82 zł.

Dowód:

- faktura nr (...) – k. 50
- faktura nr (...) – k. 51
- faktura nr (...) – k. 52
- faktura nr (...) – k. 53
- faktura nr (...) – k. 54
- faktura nr (...) – k. 55
- faktura nr (...) – k. 56
- faktura nr (...) – k. 57
- faktura nr (...) – k. 58
- faktura nr (...) – k. 59
- faktura nr (...) – k. 60

- faktura nr (...) – k. 61
- faktura nr (...) – k. 62
- faktura nr (...) – k. 63
- faktura nr (...) – k. 164
- przesłuchanie powoda – k. 100–101

Powód w chwili wypadku miał 24 lata i ukończył wyższą szkołę policyjną. Pracuje jako policjant. Przed zdarzeniem był osobą aktywną fizycznie, uprawiał bieganie, wspinaczkę i narciarstwo. Narciarstwo to pasja powoda od dzieciństwa. Powód w miesiącach zimowych pełnił służbę na nartach na stokach narciarskich. Powód nie wrócił do dawnej sprawności. Pracodawca powoda dostosował stanowisko pracy do stanu zdrowia powoda. Powód mieszka w domu jednorodzinnym, zajmuje piętro i poddasze. W chwili wypadku miał dziecko w wieku jednego roku. Powód w związku z wypadkiem nie mógł wykonywać obowiązków domowych, przez pół roku nie mógł podnosić dziecka na ręce. Nie mógł też wykonywać prac w ogrodzie takich jak koszenie trawnika i przycinanie drzew i krzewów. W związku z wypadkiem powód przebywał sześć miesięcy na zwolnieniu lekarskim, w tym czasie przytył 10 kg. Do chwili obecnej powód nie wrócił do pełnej sprawności w pracy musi robić przerwy, gdy za długo siedzi, nadal odczuwa ból po przecięciu kręgosłupa.

Dowód:

- przesłuchanie powoda – k. 100-101

W wyniku kolizji z 9 kwietnia 2021 r. powód doznał powierzchownego urazu głowy i urazu kolana prawego, co skutkowało 2% długotrwałym uszczerbkiem na zdrowiu (pkt 89a Tabeli oceny procentowej stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu stanowiącej załącznik do Rozporządzeniem Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002 r. t.j. Dz.U. z 2020 r., poz. 233, zw. dalej Tabelą oceny procentowej stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu). W przyszłości nie należy spodziewać się nowych następstw przedmiotowego zdarzenia.

W wyniku badania neurologicznego rozpoznano również u powoda stan po powierzchownym urazie głowy, skręceniu odcinka szyjnego, piersiowego i lędźwiowego oraz urazu kolana, co skutkowało 2% długotrwałym uszczerbkiem na zdrowiu (pkt 94aa Tabeli oceny procentowej stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu stanowiącej załącznik do Rozporządzeniem Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002 r. t.j. Dz.U. z 2020 r., poz. 233, zw. dalej Tabelą oceny procentowej stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu). Uszczerbek odnosi się do urazu skręcenia odcinka szyjnego. Skręcenie odcinka piersiowego, lędźwiowego i uraz głowy skutkowały zerową oceną uszczerbku na zdrowiu. Nie należy w przyszłości spodziewać się nowych następstw neurologicznych omawianego wypadku. W ocenie neurologa po wypadku z powodu dolegliwości bólowych powód mógł wymagać pomocy lub wyłączenia w czynnościach życia codziennego w pierwszym tygodniu w niewielkim zakresie z powodu eskalacji bólu podczas ruchu w czynnościach wymagających chodzenia i dźwigania.

Dowód:

- opinia biegłego sądowego z zakresu ortopedii M. W. – k. 109-115
- opinia biegłego sądowego z zakresu neurologii S. R. – k. 134-137
- opinia uzupełniająca biegłego sądowego z zakresu ortopedii M. W. – k. 149-153

Pismem z 22 października 2021 r., doręczonym 28 października 2021r., powód zgłosił szkodę stronie pozwanej, która decyzją z 9 listopada 2021 r. przyznała mu 2 600 zł tytułem zadośćuczynienia, 736,38 zł tytułem zwrotu kosztów leczenia oraz 210,04 zł tytułem zwrotu kosztów dojazdu do placówek medycznych.

Bezsporne.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlegało uwzględnieniu w części tj. co do kwoty 14492,44 zł.

W przedmiotowej sprawie poza sporem pozostawał fakt zaistnienia w dniu 9 kwietnia 2021 r. kolizji z udziałem powoda. Strona pozwana jako ubezpieczyciel sprawcy zdarzenia przyjęła swoją odpowiedzialność, zakwestionowała jednak zasadność roszczenia dochodzonego pozwem w kontekście doznanych przez powoda obrażeń.

Podstawą rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie był przepis art. 445 § 1 k.c. w zw. z art. 444 § 1 k.c., zgodnie z którym w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia Sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę. Pojęcie „sumy odpowiedniej” w istocie ma charakter niedookreślony, niemniej jednak w judykaturze wskazane są kryteria, którymi należy się kierować przy ustalaniu wysokości zadośćuczynienia. Zadośćuczynienie ma mieć przede wszystkim charakter kompensacyjny, wobec czego jego wysokość nie może stanowić zapłaty symbolicznej, lecz musi przedstawiać jakąś ekonomicznie odczuwalną wartość. Jednocześnie wysokość ta nie może być nadmierną w stosunku do doznanej krzywdy, ale musi być „odpowiednia” w tym znaczeniu, że powinna być - przy uwzględnieniu krzywdy poszkodowanego - utrzymana w rozsądnych granicach, odpowiadających aktualnym warunkom i przeciętnej stopie życiowej społeczeństwa.

Ocena charakteru kolizji, w której uczestniczył powód oraz, czy w okolicznościach przez niego podawanych mogło dojść do obrażeń odcinka szyjnego kręgosłupa, wymagało przeprowadzenia postępowania dowodowego, w tym konieczności zasięgnięcia opinii biegłych sądowych z zakresu neurologii i chirurgii – ortopedii.

W oparciu o przeprowadzone postępowanie dowodowe, Sąd ustalił, że do kolizji z 9 kwietnia 2021 r. doszło poważnego zdarzenia, w którym pojazd powoda zderzył się czołowo z pojazdem sprawcy. Na skutek tego pojazd powoda został całkowicie zniszczony, wystrzeliły wszystkie poduszki powietrzne i nastąpił zapłon tego pojazdu. Od poważniejszych urazów w dużej mierze uchronił powoda mundur policyjny, a przede wszystkim wysokie i twarde buty. W zderzeniu tym poważnych obrażeń doznał też sprawca wypadku. Powód doznał urazu kolana prawego, powierzchownego urazu głowy oraz urazu kręgosłupa odcinka szyjnego oraz piersiowego i lędźwiowego. Urazy te skutkowały łącznie 4% długotrwałym uszczerbkiem na zdrowiu ustalonym przez biegłych sądowych z zakresu ortopedii i neurologii. Bezpośrednio po wypadku i przez dalsze sześć miesięcy powód był obolały, w pierwszym miesiącu wymagał pomocy drugiej osoby w codziennych czynnościach. Każda czynność związana z samoobsługą sprawiała powodowi trudność i wymagał on pomocy przy ubieraniu się, myciu czy przygotowywaniu posiłków. Rana kolana bardzo źle się goiła, powód nosił też kołnierz ortopedyczny. Ból powodował konieczność zażywania leków przeciwbólowych. Powód brał też inne leki zalecane przez lekarzy. Dokuczliwe dolegliwości nie pozwalały mu również na pełną aktywność zawodową, dlatego przebywał sześć miesięcy na zwolnieniu lekarskim. Dzięki podjętemu leczeniu i rehabilitacji obecne funkcjonowanie powoda poprawiło się, lecz nie wrócił on do pełnej sprawności. Nadal uskarża się on m. in. na bóle i zawroty głowy, nie wrócił do pracy na to samo stanowisko, nie jeździ już taki intensywnie na nartach. Mimo wszystko rokowania co do pełnego odzyskania sprawności organizmu powoda, jak również wypełniania przez niego funkcji społecznych i rodzinnych są korzystne.

Biorąc pod uwagę poczynione wyżej rozważania co do skutków przedmiotowego zdarzenia dla zdrowia powoda, wysokości doznanego długotrwałego uszczerbku na zdrowiu oraz rokowań na przyszłość, Sąd uznał, że adekwatnym zadośćuczynieniem będzie kwota 16600 zł. Wymaga podkreślenia, że nawet niewielki procent uszczerbku na zdrowiu nie przesądza o bezzasadności przedmiotowego powództwa, wszak celem zadośćuczynienia jest naprawienie szkody niemajątkowej – tzw. krzywdy czyli cierpienie fizycznych (takich jak ból) i cierpienie psychicznych stanowiących ujemne uczucia przeżywane w związku z cierpieniami fizycznymi lub następstwami uszkodzenia ciała albo rozstroju zdrowia w postaci zeszpecenia, wyłączenia z normalnego życia itp.

Z przesłuchania powoda oraz opinii biegłych sądowych, bezspornie wynika, że uraz kręgosłupa w odcinkach szyjnym, piersiowym i lędźwiowym oraz uraz kolana i związane z nimi dolegliwości bólowe były dla powoda źródłem cierpienia fizycznego i uniemożliwiały mu przez długi okres prowadzenie normalnego życia oraz wykonywanie w pełni funkcji rodzinnych, społecznych czy zawodowych. Powód wskazał, że dolegliwości bólowe utrzymują się do chwili obecnej (zawroty i bóle głowy, drętwienia palców prawej dłoni), mają one bowiem charakter indywidualny i nie jest łatwe obiektywne ustalenie ich natężenia. Mając na względzie te wszystkie okoliczności, Sąd przyznał powodowi całą kwotę żądanego zadośćuczynienia, uznając, że nie jest ona nader wysoka i zrekompensuje mu doznaną krzywdę.

W myśl art. 444§1 k.c. Sąd zasądził również od strony pozwanej kwotę 492,44 zł, jaką powód poniósł w związku wykonanym u niego badaniem MR kręgosłupa (420 zł) oraz 72,44 zł tytułem zakupu leku N. zaleconego przez lekarza. W ocenie Sądu, badanie MR oraz wskazany wyżej zakup leku pozostają w związku przyczynowym z wypadkiem z 9 kwietnia 2021 r. Nie ulega wątpliwości, że okres oczekiwania na badania specjalistyczne, w tym badanie MR w ramach NFZ, w rejonie zamieszkania powoda, wynosi minimum kilkanaście miesięcy, w przypadku urazów powypadkowych okres ten może być krótszy, niemniej tylko niezwłoczne podjęcie leczenia gwarantuje odzyskanie sprawności. Dlatego też koszty poniesione przez powoda na ten cel były zasadne i pozwoliły uniknąć dalszych negatywnych następstw zdrowotnych. Jednocześnie Sąd oddalił żądanie zasądzenia pozostałych kosztów związanych z dojazdami do placówek medycznych, gdyż powód nie udowodnił dokąd, kiedy i na jakich trasach dojeżdżał do tych placówek medycznych, a jedynie przedłożył faktury na okoliczność zakupu paliwa samochodowego. W ocenie Sądu dowody te nie potwierdzają okoliczności, że powód w takim zakresie poniósł koszty dojazdów w związku z leczeniem.

O należnych odsetkach ustawowych od zgłoszonego roszczenia orzeczono w oparciu o art. 481 § 1 k.c. i art. 455 k.c., a także mając na uwadze treść art. 14§1 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 2214 j.t.), w myśl którego zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni licząc od dnia złożenia przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o szkodzie. Powód wskazał w pozwie, że pismem z 22 października 2021 r., doręczonym 28 października 2021r. zgłosił szkodę stronie pozwanej, zatem szkoda powinna być naprawiona do 28 listopada 2021r., stąd pozwana pozostawała w opóźnieniu od 29 listopada 2021 r.

O kosztach orzeczono po myśli art. 100 k.p.c. Powód wygrał proces w 97%, a całkowite koszty procesu obu strony wyniosły 9656,16 zł, zatem pozwana powinna ponieść te koszty do kwoty 9366,47 zł, a powód do kwoty 289,47 zł. Powód poniósł łącznie koszty 5203,08 zł, stąd pozwana powinna mu zwrócić 4913,39 zł.

27.12.2022 r.